

שזה "זריקה זריקה" מעולה.

א-ת ועולה גופה מנלן שמתן דמה הוא כנגד היסוד? דכתיב "אל יסוד מזבח העולה" ומיותר הוא [עיינן לעיל נא א] לימד על עולה שטעונה יסוד?

והוינן בה: הואיל וילפת מעולה, אי מה לחלן בעולה, שתי מתנות שהן ארבע, אף כאן בבכור ומעשר ופסח שתי מתנות שהן ארבע, ולמה אמרו במשנה שטעונין מתנה אחת?

ומשנינן: אמר אבוי: למה לי למכתב "סביב" בעולה, וגם "סביב" בחטאת? [עיינן תוס' איזה מהם מיותר], הווי שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין! [ואפילו בגזירה שוה].

ואכתי הוינן בה: הניחא למאן דאמר אין מלמדין. אלא למאן דאמר מלמדי, מאי איכא למימר?

ומתצינן: הווי שני הכתובין של עולה וחטאת יחד עם אשם, שגם בו כתיב "סביב" שלשה כתובין. ושלשה כתובין הבאין כאחד ודאי אין מלמדין!

שנינו במשנה: הבכור נאכל לכהנים, והמעשר לכל אדם, ונאכלין לשני ימים ולילה אחד.

תנו רבנן: מנין לבכור שנאכל לשני ימים ולילה? שנאמר בבכור: "ובשרם יהיה לך כחזה התנופה ובשוק הימין". הקישו הכתוב לחזה ושוק של שלמים: מה שלמים נאכלין לשני ימים ולילה אחד אף בכור נאכל לשני ימים ולילה אחד!

והווי שאלה נשאלה לפני חכמים בכרם ביבנה [על שם שהיו תלמידי חכמים יושבין שורות בכרם]: בכור, לכמה ימים נאכל?

נענה רבי טרפון ואמר: לשני ימים ולילה אחד!

היה שם תלמיד אחד שבא לבית המדרש לפני החכמים ביבנה תחלה [שאז היתה תחילת ביאתו לשם], ורבי יוסי הגלילי שמו. אמר לו רבי טרפון: רבי! מנין לך זאת?

אמר לו רבי טרפון: בני! שלמים קדשים קלים הם ובכור אף הוא קדשים קלים. מה שלמים נאכלין לשני ימים ולילה אחד אף בכור נאכל לשני ימים ולילה אחד. [לא מהיקש אלא במה מצנינן].

אמר לו רבי יוסי הגלילי: רבי! אין זו ראייה, שהרי אפשר לדון כן: בכור מתנה לכהן הוא, וחטאת ואשם אף הם מתנה לכהן [אבל שלמים לבעלים הם]. מה חטאת ואשם נאכלין ליום ולילה, אף בכור ליום ולילה!

אמר לו רבי טרפון: נדון דבר מדבר, ונלמד דבר מדבר. היינו, מהדומה לו. בכור הרי דומה לשלמים, שכן מה שלמים אין באין על

יהיה גם כן בעלים עם זכות אכילה ממונית בכרם, ועיינן חזו"א [או"ח קכ"ד לפ' האשה סק"ה השני].

בחידושי ר"ז הלוי [נב א] מזה שהדין מנוי בקרבן פסח אינו רק דין שיהיה הוא מתכפר בקרבן וכמו בשאר קרבנות, אלא צריך שהוא